

Britt & Esra

Op zoek naar
de verdwenen
huifkar

Joke Reijnders

Karakter Uitgevers B.V.

1

Esra keek naar het bord dat langs de kant van de weg stond. 'Ik snap het niet. Er staat toch: "De drie hoeven", of lees ik het verkeerd?'

Esra, Britt en Rania hadden zich geïnstalleerd op het ruitersportcentrum, waar ze de komende drie weken zouden verblijven. Via via hadden ze de beste vakantiebaan geregeld die je je kunt voorstellen: ze mochten ruiterkampen begeleiden op een ruitersportcentrum in de Limousin, een streek in het midden van Frankrijk. Ze hadden hun spullen in hun tijdelijke huisje neergelegd en waren meteen het terrein van het ruitersportcentrum gaan verkennen.

'Nee, volgens mij heb je gelijk. "Sabot" spreek je uit als "saboo", het betekent "hoef" en daar zijn er volgens het bord drie van,' zei Britt. Ze typte wat op haar telefoon.

'O, het kan ook "klomp" betekenen, zie ik nu. Misschien bedoelen ze: "De drie klompen"? Raar.'

'We kunnen het aan Paul vragen als we hem zo zien,' zei Rania. 'Misschien zijn ze het ruitersportcentrum begonnen met een paard dat maar drie hoeven had.'

Esra legde haar hand tegen Rania's voorhoofd. 'Raan... je spreekt wartaal. Het komt vast doordat we nu op zeshonderd meter hoogte zitten dat je wat van slag bent. Hoeveel paarden met maar drie hoeven heb jij in je leven gezien?'

Rania sloeg lachend haar hand voor haar mond. 'Wat suf! Ik bedoelde niet "hoeven", maar "hoefijzers":'

'Of misschien vond Paul drie klompen in de schuur toen hij het ruitersportcentrum opende,' zei Britt. 'Hoe dan ook, het is een vreemde naam.'

'We gaan het hem straks vragen,' besloot Esra. 'Zullen we eerst via het meertje door dat weiland lopen en dan door naar de kantine? Paul had gezegd dat hij daar op ons zou wachten als we klaar waren met onze verkenning.'

Ruitersportcentrum De drie hoeven lag aan de rand van het bos. Nu is dat in de Limousin niet zo moeilijk, dacht Britt. Onderweg naar het ruitersportcentrum waren ze van de ene heuvel met bos naar de volgende beboste berg gereden. Op sommige plaatsen weken de bomen echter plotseling uiteen en ontdekte je een sappig groen weiland, waar een kudde paarden of goudbruine Limousin-koeien graasden. Paul had Britt, Esra en Rania drie weken vol buitenritten over de heuvels en bergen, door bossen en

langs meertjes in het vooruitzicht gesteld, als tegenprestatie voor het werk dat ze op De drie hoeven zouden doen. En terwijl ze druk kletsend het terrein verkenden, konden ze haast niet wachten om een pony te zadelen voor een buitenrit.

Ze liepen door het weiland naar het meertje dat onderaan de heuvel lag. Verschillende pony's keken op toen ze de drie meiden zagen aankomen, maar gingen toen weer rustig door met grazen. Een van de pony's liep naar het meertje en begon daaruit te drinken.

'Het is hier ideaal!' vond Esra. 'Ik zou hier best willen wonen. Tussen de bomen, de pony's, de fluitende vogels...'

Er klonk een scherp, brommend geluid op de achtergrond. Britt, Esra en Rania draaiden zich om. Hoger op de heuvel, over het bospad dat het bos in liep, reden zes figuren op crossmotoren. De laatste motorrijder draaide zijn hoofd met rode helm om en stak een vuist omhoog. Rania zwaaide terug.

'Eh... Raan?' zei Britt. 'Ik geloof niet dat dat een vriendelijk gebaar was.'